

“Κάτι τέτοια δεν τα προκαλείς εσύ, μονάχα τους έρχονται”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)



Άλλη φορά μάζευα μύγδαλα στην περιοχή μας, να ποῦμε, καὶ πέρασε ἓνα ἀεροπλάνο, ἐπειδὴ τὸ μέρος μας εἶναι μεταξὺ δύο, ἓνα βουνὸ ἐδῶ κι ἄλλο ἐκεῖ, κι εἴμαστε στὴ χαράδρα· καὶ τὸ ἔφερνε σὰν μελωδία, να ποῦμε, σὰν χορωδία. Ὁ βόμβος τοῦ ἀεροπλάνου, τό ‘φερνε σὰν μελωδία, σὰν μουσική, να ποῦμε. Ἐφυγε ἡ ψυχὴ μου ἀμέσως, ἀπότομα, ἔφυγε ἡ ψυχὴ μου πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Νυμφίου, ὅπως λέει, νομίζω, στὸν Ἀπόστολο: «Ἡμεῖς δὲ ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου, καὶ οὕτω πάντοτε μετὰ τοῦ Κυρίου ἐσόμεθα» (Α΄ Θεσ. 4,17). Ἔτσι τότες ἀπὸ τὴν πείρα καταλαμβάνεις τί ἐννοεῖ ὁ Ἀπόστολος. Ὅταν δὲν τὸ περάσεις, τὸ καταλαμβάνεις ἐν μέρει, πλήρως δὲν τὸ καταλαμβάνεις. Τὸ καταλαμβάνεις ὅταν τὸν περνᾷς αὐτὸν τὸν δρόμο, να ποῦμε. Καὶ λέω, νά, γι’ αὐτὸ λέει ὁ Ἀπόστολος: «Ἡμεῖς δὲ ἀρπαγησόμεθα».

Κάτι τέτοια δὲν τὰ προκαλεῖς εσύ, μοναχά τους ἔρχονται. Ἀλλιῶς εἶναι νὰ τὰ σχεδιάζεις, νὰ τὰ μελετᾷς, νὰ τὰ γράφεις, καὶ ἀλλιῶς εἶναι μοναχά τους νὰ ἔρχονται, να ποῦμε.

Ἔκανα μετάνοιες. Ἐρχεται ὁ λογισμός: «Ἐκεῖ ποὺ κάνεις μετάνοιες, ἐκεῖ εἶναι τὰ

ποδάρια τοῦ Χριστοῦ». Πέφτω καὶ φιλῶ τὸ ἔδαφος ἐκεῖ ποὺ πάτησε ὁ Χριστός, τὸ φιλῶ καὶ τὸ ἀσπάζομαι τὸ ἔδαφος ὅπου πάτησε ὁ Χριστός. Μά, μοναχά τους ἔρχονται, δὲν τὰ προκαλεῖς ἐσύ, μοναχά τοὺς ἔρχονται.

Αὐτὴ εἶναι ἡ χάρις, ἀδελφέ μου.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ